

stændigt have misforstaaet mig. Jeg har talt om, at Eierne af de jydsk-syenske Jernbane-driftsactier, som i Virkeligheden ere Herrer over de jydsk-syenske Baners Drift, ere Ublændinge, men det er jo Sir Morton Peto med hans Compagnoner Brassey og Betts, jeg her ved har havt for Die. Jeg har aldrig omtalt eller figtet til den nuværende Overdriftsbestyrer. Det forekommer mig, for at gaae over til det øvrige Indhold af det nu hørte Foredrag, at man ikke kan Andet end være enig med den ærede Landssthingsmand for 10de Kreds (Fessen) i, at det, der nærmest er i Publikums Interesse, er at have saa mange Tog paa Banerne som muligt, og at have Afgang til dem for en saa billig Priis som muligt; men naar det ærede Medlem ogsaa gik videre og meente, at Staten i Publikums Interesse maatte sikkre sig at kunne fastsætte Fartplanerne og Tagerne, saa troer jeg, at dette kun vilde kunne skee paa een Maade, nemlig den, at Staten selv overtog Driften af de paagjældende Baner, idet man vistnok ikke vilde kunne formaae noget privat Selskab til for nogen Priis, at underkaste sig et saadant Vilkaar. Naar jeg har anstillet Sammenligninger mellem Forholdet, som det nu er ved Driften af de jydsk-syenske Baner, og Forholdet, som det sandsynligviis vilde stille sig, naar det sjællandske Jernbaneselskab overtog Driften af disse Baner, har jeg ganstke vist ikke hidtil taget Hensyn til nogen tredie Eventualitet, særligt ikke til den af det ærede Medlem berørte, at Staten selv kunne overtage Driften af disse Baner. Jeg har anseet det for unødvendigt at tage Hensyn til den, fordi jeg har antaget det for umuligt at sætte den igjennem. Jeg har troet, at det ligeoverfor den stærke Modstand, som der hos os gjør sig gjældende mod Alt, hvad der nærmer sig til Statsindustri, vilde være ørkesløst af mig at foreslaae Rigsdagen, at Staten nu skulde overtage Driften af de jydsk-syenske Baner. En saadan Ordning har jeg allsaa seet bort fra, og jeg har kun ved at anstille Sammenligninger seet hen til det nu bestaaende, i mine Tanker særdeles uheldige Forhold og til det Forhold, som sandsynligviis vil fremkomme ved Vedtagelsen af nærværende Lovudkast. Jeg har ved Forelæggelsen af dette Lovud-

kast og vistnok ogsaa i de trykte Bemærkninger, som ledsage det, gjort opmærksom paa en Fordeel, som man vil naae ved nu at tillade Overdragelsen af de jydsk-syenske Jernbane-driftsactier til det sjællandske Jernbaneselskab, den nemlig, at man saa ikke er udsat for, at Driften af disse Baner skal komme i fremmede Hænder. Det følger af sig selv, at man ikke kan føre noget bestemt mathematisk Beviis for, at det vilde være umuligt at samle alle de sjællandske Jernbaneactier paa en Ublændings eller paa et fremmed Selskabs Haand, men jeg maa dog være tilbøielig til at antage, at det praktisk taget kan sættes lige med en Umulighed. Det maa jo nemlig erindres, at det ingenlunde ligger i det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelses Magt at disponere over Selskabets Actier; det sjællandske Jernbaneselskabs Actier eies af de enkelte Actionairer, og for at en Samling af dem paa een Haand, som her omtalt, skulde kunne finde Sted, maatte den Mand eller det Selskab, som vilde gjøre en saadan Forretning, samle disse Actier fra alle de forskjellige Hænder, i hvilke de nu ere, idet en samlet Overtagelse af dem ikke vilde kunne finde Sted. Selv om man nu vil erkjende, at det ikke vilde være umuligt paa en saadan Maade at samle de sjællandske Jernbaneactier, saa troer jeg dog, at det ærede Medlem havde fuldstændig Ret i at sige, at det ligesaa godt for deres som for de jydsk-syenske Jernbane-driftsactiers Vedkommende kunde finde Sted, at de alle kunde komme paa een fremmed Haand. Jeg skulde dog formene, at det i ethvert Tilfælde maa være indlysende, at det er langt lettere at kjøbe for 1¹/₂ Million Rigsdaler Actier af en eneste Mand end at samle for 6 Millioner Rigsdaler Actier, der ere fordeelte paa, Gud veed hvormange Tusinde forskellige Hænder. Jeg troer derfor, at man vistnok ganstke roligt kan see bort fra den Fare. At der ved Driften af Statsbanerne bør tages Hensyn ikke blot til det størst mulige Udbytte af disse Baner, men ogsaa til, at de i den høieste Grad komme Publikum tilgode, er en Selvsølge, og det har jeg til Overflodighed selv tidligere udtalt. Men spørger man nu om, paa hvilken Maade man best kan sikkre sig den indirecte Fordeel af Banerne, som